VI. evfolyam. Kis-Czell, 1904. január 17. 3. szám.

Kemenesvidék

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE".) Megjelenik minden vasárnap. („KIS-CZELL és VIDÉKE".)

Előfizetési ár: . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
. . . 4. „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztőséget értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőséget és kiadóhivatalt: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

A kis csillagok.

— Működevelők a szinpadon. —

(D. F.) Száz esztendővel ezelőtt utszélre csapott, kósza, rongyos komédiás csapat volt a magyar szinjátszó társaság. Kicsufolt, lenézett, földönfutó volt az isten kegyelméből való szinésztehetség is. Hajléktalan, árva volt az egész magyar szinművészet.

Régen volt. Azóta fönséges, nagy diadalutat járt végig a magyar szinművészet. Fölmagasztalt, irigyelt volt az isten kegyelméből való szinésztehetség sorsa. A dicsőség hideg fénye és a jólét meleg sugara szórt az utjára káprázatos fényt. Szép, hatalmas templom volt az első kőház is, a mit a magyar szinművészet hajlékának épitettek.

Ma megint másképpen van. A szinművészet templomai helyett részvénytársaságok bérházai épülnek. A közkereseti érdek, a szelvények, a haszon üzleti világában, az idegenért vert nagydob lármája közt, a hazug, üres, föstött világban sápadtan, megtörten, félrelökve meghuzódik valamelyik sarokban a nemzeti szinművészet: és onnan könyörög egy talpalattnyi helyért, egy kis levegőért. A magyar szinművészek legnagyobb része pedig a közkereseti társaságok szerződéses alkalmazottjai, akik esténkint néhány órát végig dolgoznak a szinpadon, mellékesen a dicsőség üres osztalékáért; legfőképpen közös üzleti érdekből.

De azért még van igazi, édes, tiszta magyar szinművészet. Nem éppen csak odafönt, az ország szivében; hanem másutt is: a nemzeti szinművészet vidéki templomaiban.

És a szinpadok föstött, hazug, léha világában akad még igazi, nemes gyöngyszem, ragyogó, tiszta földön járó csillag.

Kevés. De van még is. Az ország szivében és van másutt: az ország testén szétszórva.

Akiknek minden érzésük, minden gondolatuk, szivük minden csöpp vére a nemes, hóditó, fönséges művészetért vonzódik, gyullad és ver és lüktet.

Akiket maga a művészet vonz, köt le és magasztal föl.

És akiknek csak egy részvény, egy haszon, egy osztalék jut ki: a halhatatlanság . . . .

A szinpad e nagy, fényes csillagai mellett, az igazi, előkelő, művészi fokon álló szinésztársaságok szinpadjai közelében naivan, kissé félszegen, de bátran és elszántan ott áll egy kis maroknyi, alkalmi csapat.

Nincs műsoruk, talán még szinpaduk sincs. Valami ünnepség, időszerü alkalom, egy ötlet, összebeszélés viszi őket a szinpadra. Alkalomszerüen, megválogatva, de még is a szükség és a rábeszélés révén kerül elő a primadonna, a hős szerelmes, a drámai müvésznő, a komikus és sorba valamennyi szereplő.

Betanulnak egy szindarabot és végig játszák a szinpadukon. Jól, rosszul: ahogyan betanulták, amilyenek a szereplők.

Néhány órán át ott élnek, jönnekmennek, beszélnek, sirnak és nevetnek, dalolnak és tánczolnak, ahol a hivatásos, akadémikus művészemberek végzik a mindennapi munkájukat: a szinpad világot jelentő deszkáin.

A helyi sajtó aztán megkritizálja — játékukat. Sokszor nagyokat lódit, de sokszor meg igaz, őszinte elragadtatással jegyzi föl a hét eseményei közé a szinjátékukat.

Ezek a szinpadi működevelők.

Mindenütt vannak: a nagyvárosoktól le a nagyközségekig. Néhol esztendő számra csak egyszer verődnek össze a szinpadon; néhol többször, időnkint, majdnem rendszeresen.

Én, e kisváros heti krónikása nem azért róttam most össze e sorokat, hogy a szinművészet mellé egyszerüen odaállitsam a szinpadi működevelők játékát és a milyen mérő vonallal az igazi szinművészetet szabják,

TÁRCZA.

Miért nem szeretem a kisdedeket?

— Humoreszk. —

Sok költő ugy jár, mint az ágak közti madár: a vágyódás remek dalokat csalogat ki belőle és ha az kielégittetik, akkor elhallgat. Kornai barátom temérdek lyrai verseket irt, mig meg nem házasodott. Ekkor költői venája megtagadta a szolgálatot. Törekvése, hogy az emberiség magasalatát megmászsza, mintha el lett volna bujva. Nem volt már ambiciója, csakhogy férj és apa legyen. Férj lett belőle, de apa nem — házasságának sem első, sem második évében. Hiába furkésztem napról-napra a családi hireket, semmi örvendetes eseményről a családjában nem értesültem.

Egészen elkerültünk ugyanis egymástól én és Kornai barátom. Amint már szokott lenni, ha kettő közül az egyik megnősül. Az asszony kiszoritja a jóbarátot. Csak hébe-hóba láttuk még egymást, az utczán vagy közös ösmerősöknél, ha a véletlen összehozott. Végül egészen eltüntünk egymás szemei elől. — Mégis egy náp ujból találkoztunk. Szivből örültünk, sokat mondtunk el egymásnak és elábrándoztunk a multak emlékein. Igy élénk beszélgetés közben lakásáig értünk. Elakartam bucsuzni, ő azonban méltatlankodott:

„Meg se nézed kicsikénket?"

„Micsoda?" mondám szemrehányóan „hát ilyen is van s én erről nem tudok semmit?"

Kornai szégyenkezett. Mormogott valamit, miből csak annyit értettem, hogy a kicsike már fél év óta létezik ezen a világon. Szándékom volt alkalomadtán hasonlót hasonlóval megtorolni. Az alkalom persze elmaradt: máig is nőtlen vagyok!

Vonakodasom mitse használt; fel kellett mennem vele lakásába. — Sohase törődtem sokat kis gyermekekkel. Az egészen aprókat é tem ez alatt, akiknek még csak sejtelmök sincs lételökről. Fiatal anyák és olyanok, kik azzá akarnak lenni az ilyen apró teremtéseket egyszerüen édeseknek, igézőknek, angyaloknak tartanak. Nincs a nyelvnek szava, melylyel érzelmeik tuláradásának kifejezést adhatnának. Belsmerem, hogy ehhez nincs kellő értelmem: Részemre csak akkor kezdődik az ember, ha foga és haja van. A hajatlan, fogatlan csupasz arczu teremtések ugy hasonlitanak egymáshoz, mint egyik tojás a másikhoz. Elvárom azonkivül az embertől, hogy önállóan egyék és igyék, önmaga tisztitsa az orrát és törulje a száját, vagyis legyen sejtelme, hogyan kell mások társaságában mozognia. Tartok attól, hogy e nézetekkel magamra vonom a női nem haragját, de vigasztal az a tudat, hogy minden érettkoru agglegény igazat fog nekem adni.

Legyetek őszinték mindannyian, akik valaha abba a helyzetbe kerültek, hogy fiatal szülőknek szerencsét kellett kivánni: van-e meglett férfi részére kinosabb pillanat, mint akkor, ha behozzák az uj honpolgárt? Elvarják, hogy oromteljes csodálkozasba essél, hogy ajkadról az a vallomás fakadjon: ilyen angyali lényt meg sohase láttam! Kivánják, hogy behatóan foglalkozzál a ba . . .*j-val, hogy gyengéden megcsipd az arczát, játszszál vele és hogy végül kedvességétől elragadtatva csókot nyomjál homlokára! Kivánják, hogy összehasonlitsd a gyermeket anyjával és hámulva felkiáltsd: „Istenem, milyen hasonló!" De hogy az apjáról se feledkezzél meg s folyton összehasonlitva nézzél ide s oda, meggyőződessel kinyilatkoztatva: „Az orra — vagy a szája, vagy valamelyik testrésze — egészen az apjára üt!"

Jaj neked, ha nem felelsz meg a várakozásnak; ha nem sikerül közömbösségedet a csodalas álarcza mögé rejteni; ha ott áll az, mint a fatuskó és nem tudod, mit kezdjél a ficzkóval; ha elmulasztanád a kis gézengúz arczvonásaiból és handa-bandaiból minden kétséget kizáró határozottsággal a leendő tudóst, művészt, költőt vagy hadvezért felismerni! Jaj neked akkor, te barbár! Megvetés volna osztalyrészed és szereped a család kulturelétében el volna játszva.

Mindezt átgondoltam, mialatt régi barátommal és nejével társalogtam s a Kornai-szerj megjelenését vártam. Szerencsére az idők folyamán bizonyos gyakorlottságot sajátittam el, hogy embertársaimnak merész arczkifejezéssel hazugságokat mondjak szemükbe, amit köznyelven ugy neveznek, hogy „jó nevelés." Feltettem magamban, hogy a szülői sziv összes hurjait meglogom pengetni. Meg kell, hogy elégedve legyenek velem, hogy örömtől sugarozzanak arczaik!

Miként a vizsgára menő diák, hevesen dobogó szivvel, de mégis batran és Istenben bizva lép kinzói elé, kit két meztelen, izmos dajkakar tartott orrom alá.

„Milyen bájos!" kiáltottam és mint a kulturférfit üdvözöltem a kis élő lényt, lelógó kacsók meglogva es gyengéden kezembe téve. A ficzkó

*) A szedő kijelenti, hogy nem tudja megkülömböztetni, vajjon „babá"-t vagy „bombá"-t irt-e a szerző?

Berecz Péter

gőzerőre berendezett ruhafestő és vegyi-tisztitó intézet **Győr-Ujváros,** Kossuth L.-utcza 42. (a r. kath. templom udvarában.) — Felvétel uzlet Deák Ferencz-utcza 15. (Kánitz-ház).

Elvállal mindenféle férfi-, női-, gyermek- és egyenruhák, szinházi öltözetek, egyházi ruhanemüek, butorszövetek, himzések, csipkafüggönyök stb. vegyi tisztitását és festését, ugyszintén egyes foltok eltávolitását legszolidabb árak mellett.

hát olyan mértéket vegyek én is a műkedvelőkről.

Ők nem nagy földön járó csillagok nem a dicsőség, a halhatatlanság napszámosai.

Egyszerűen műkedvelők.

De eltunődtem azon, hogy mikor még utszélre csapott, kósza, rongyos komédiás csapat volt a magyar szinjátszó társaság: már akkor is volt köztük isten kegyelméből való szinész tehetség!

Erre a mondásomra ráöltheti a nyelvét a nagyképü, vaskalapos kritika: ez igy van.

Nem szépitem ugyan azt sem, hogy a műkedvelők közt van elég félszeg, lámpalázas, nagyon naiv és a szerepét leczkehangon végigbeszélő szinpadi szereplő. De ezek még a szinpad ábéczés könyvénél tartanak.

És eltünődtem azon is, hogy most, mikor a fönséges, nagy diadalutját végig járt magyar szinművészet zuhan lefelé arról a magasságról, ahová egykor fölvergődött; — e sivár, rideg, léha világban, mikor már minden csak üzlet és oly ritka, oly tünményszámba menő a nemes, önzetlen, tiszta lelkesülés a művészi szépért és jóért: milyen kedves, hasznos és szép dolog lenne az, ha a mi kisvárosaink műkedvelői nemcsak néha napján, esztendőnkint egyszer-kétszer, hanem időnkint, rendszeresen, minél gyakrabban rálépnének a szinpad deszkáira.

Mert igaz ugyan, hogy a szinpadi műkedvelők közül sokan még csak a szinművészet ábéczés könyvét sillabizálják; — a szenvedély, az indulat és a jellemalakitás nehéz munkájába legnagyobb részüknek megbicsaklik, beletörik az ereje: de az a közönség, amely őket pártolja és szelid, simogató, türelmes érdeklődéssel végig nézi őket: mindenkor elszórakozik és örömét találja a szinpadi játékukban.

És őket nem üzlet, nem haszon köti a szinpadhoz.

Nekik minden érzésük, minden gondolatuk a nemes, hóditó, fönséges művészet, amelynek bűvös, szépséges birodalmába szorongva, félőn, álomlátóan lépnek be.

Őket maga a művészet vonzza, köti le. És a művészet magasztalja föl közülük a kiválasztottakat.

Amiért aztán mindnyájuknak kijut az elismerés, a hála.

És egy-két virágbokréta a gyöngyszemeknek, az isten kegyelméből való szinpadi tehetségeknek.

Egyformák vagyunk.

— A kasztrendszerről. —

Az ujkori társadalom életében, mely az emberiesség, a felvilágosodás annyi tisztitó tüzén ment keresztül, szinte hihetetlenül hangzik ama kijelentésünk, hogy még mindig a kasztrendszer játsza a legnagyobb szerepet.

Az egész világ tele van hagyományokkal és előitéletekkel, amelyek az egyik embert a másik fölé emelik és az ilyen kiváltságos ösztönszerüen tör a magasabb osztályok régiói felé, hogy igába hajthassa minél több embertársát.

A magasabb osztályhoz tartozók lenézik az alacsonyabb osztályuakat és jaj annak, aki hivatlanul akarja megdönteni azt a válaszfalat, amely elkülöniti az egyiket a másiktól. Jaj annak, ki megfeledkezik arról, hogy a születés joga arra kárhoztatja őt, hogy szolgája maradjon az urának és nem embertársa az embertársának!

Igy sorakozik az emberiség, az egész társadalom a világegyetemben — külön zászló alatt, különböző kasztokba. Igy idegenedik el egyik ember a másiktól, mihelyt csak egy csipetnyivel is jobb a „társadalmi poziciója" felebarátjánál. A testvér rátör testvérre, mihelyt az egyiknek jobb a helyzete, mint a másiké. Igy tör az egyik nemzet a másik ellen. És igy keletkezett az áthidalhatatlan ür, mely rendekre, osztályokra osztja a teremtés isteni törvényénél fogva egyenjogu embereket . . .

Hol az egyenlőség a testvériség, a demokráczia, a népfenség?

Ezek csupán lázas álmok, beteg képzelődések, amiket kergetünk, de amiket sohasem fogunk elérni; mert nézzünk csak szét a nép között: a kasztrendszer már odáig is kiterjesztette hatalmát. Még a munkafelügyelő a munkások fölött is ugy gyakorolja hatalmát, mint a mesebeli tyrannusok, akik népük életét, vérét szitták kényük kedvük szerint. Hiába is hivatkozunk az emberi jogokra, melyek csak felebarátot ismernek és nem fölébbvalót: hiába hivatkozunk az isteni teremtés törvényére, mely a királyokat is ép ugy, mint az utszéli koldust egy azon képmásra alkotta, s mindkettőbe egyazon szüzies, patyolat tiszta lelket adott, amit csak a világ szennye feketithetett be.

S mégis van egy hatalom, mely a rideg számitást le tudja győzni, mert gyöngédségében heraklesi erő rejlik.

Ez az érzelem.

Mikor kilépünk a prózai világból s lelkünket a költészet csillogó zománcza vonja be; mikor az érdekkel telt sivár világot eléri végzete, mikor a születés jogát eltörli, eltakarja egy csodás érzelem varázsfátyola, mikor az ember csak embert lát abban, akihez vonzódik, mikor megszületik fölébred a szerelem érzése.

Ez az egyetlen hatalom, amely diadalra tudja juttatni az emberi egyenlőség jogát, ez az egyetlen erő, amely megtudja dönteni a társadalom átkos alkotását — a kasztrendszert is. Egyedül csak ez képes diadalt ülni a „hátramaradt" szellemen és igájába hajtja azt a felfogást, amely annyira félti öröklött hatalmát, kincsét — az alsóbb osztályosokkal szemben.

Befészkeli magát, még a legszigorubb etikett világába is, mert hiszen ujabb és ujabb bizonyitékok, melyek mindmegannyi érdekes fejedelmi regény gyanánt jelentkeznek, győznek meg bennünket ez állitásunk igaz voltáról.

Démoni erő rejlik benne, amely kikaczagja, lerombolja azt a rendszert, amelyre jelenlegi társadalmi életünk épült.

Az eszmék már elvannak hintve, a kasztrendszer alá van ásva; de ha az emberi gyarlóság nem hogy ledöntené, hanem még jobban erősiti is azt: azért van egy kiegyenlitő hatalom, egy csodás, tündéri világ, ahol a teljes egyenlőség, az ideáldemokráczia jut érvényre öröktől fogva mindorokké. Ez a világ az érzelem világa. És a kasztrendszert leromboló hatalom — a szerelem hatalma.

HIREK.

— **Hátralékos előfizetőinket, akik a** mult évi előfizetési dijjal még hátralékban vannak, tisztelettel fölkérjük, hogy kötelezettségeiknek mielőbb szíveskedjenek eleget tenni, mert nekünk is számtalan kötelezettséget kell lerónunk.

---

az intelligenczia teljes hiányának kifejezésével bamészkodott.

„Milyen okosan néz!" mondám, félig a szülőkhöz fordulva, de azonnal ismét a kicsikét bámultam mintha felakartam volna használni minden pillanatot, melyet a benne való gyönyörködésnek szentelhetek. Megcsiptem arczocskáját, negédelyeskedtem vele és mindent megtettem, a mi fiatal szülőknek kedves szokott lenni.

Megvoltam győződve, hogy a reám tukmalt szerepet mint gyermekbarát, pompásan játszom és már teljesen a helyzet uranak éreztem magam. De igy szokott ez lenni az életben: éppen, amikor egészen biztosaknak érezzük magunkat, közeledik a sors, durván és ridegen — —

Mikor már egész jelző-szótáramat kimeritettem, elragadtatva mondam: „Ez a kis ficzkó valóságos angyal!"

Ennek az volt a hatása, hogy mindenki hangos kaczagásba tört ki. Leghatásosabban a dajka nevetett. Altalaban valami gonosz vonás volt e dajka arczan. Már kezdettől fogva ugy tetszett, mintha ez a kiállhatatlan nő csak azt a pillanatot lesné, hogy nevethessen rajtam. Nos ez pillanat megjött.

Kedves barátim! ha az enyémhez hasonló helyzetbe jöttök a nem tudjátok biztosan, fiu vagy leány van-e előttötök, a lehetőséghez képest ovakodjatok attól, hogy a him- vagy nő-nembeli szólásformát használjátok! Ne beszéljetek soha fiuról vagy leányról, hanem maradjatok csupán semlegesek! Ha csak gyermekről beszéltek, semmi bajotok sem történhet.

Nos, a baj megesett. A ficzkó leányt volt, mint a szülők gunyosan kaczagva felvilágositottak. Velők kaczagtam, a leghelyesebb, amit ilyen esetben tenni lehetett és megkettőztem iparkodásomat, hogy a kis Éva tetszését elnyerjem.

O volt egyébiránt az egyedüli, aki a nevetésben nem vett részt; szép jellemvonás, mely féireismert nemével némileg kiengesztelt. Kezembe vettem és himbáltam. Sajnálatomra kellett tapasztalnom, hogy buzgó igyekezetem kárba vész. Miután vagy tizszer elhaladtam vele a falak mellett, minden felismerhető ok nélkül rettenetesen kornyikolni kezdett, ami arra késztetett, hogy a dajka védő karjaira bizzam a hálatlant.

„A gonosz bácsi!" mondá a szemtelen dajka; „mit csinál veled a gonosz bácsi?"

Én édes Istenem! Ha valakinek panaszra volt oka, ez a „gonosz bácsi" volt! Mert amikor megszemlélte a bajt, észrevette, hogy kabátja jobb ujján, az addig sima posztón, változás történt, melynek eredetét illetőleg minden féireértés ki volt zárva.

Azzal a hidegvérrel, melyet az ókor hőseiben magasztalnak, mint Mutius Scävola, mikor tüzbe tette kezét, eltávolitottam a gyermeki esztelenség nyomait kabátomról.

A szülőknek még sok kellemeset mondtam a kicsike szépségéről és kedvességéről. Végül a kicsikéről a szülőkre néztem és a legmélyebb meggyőződés hangján mondám:

„Minő föltünő hasonlatosság!"

„Ah, ön csak tréfál!" válaszolt Kornainé és szemét lesütve lehajtotta fejét. Ez a tjtkozás erélyes ellenvetésre ösztönzött. Fiatal anyák szivesen hallják ezt, „Esküszöm önnek nagyasád: a kicsike mintha arczából volna vágva!" Vizsgáló szemmel pedig folytattam: „Csak az orra — az orra az apáé!„ S azután ujból bámulva felkiáltottam: »De ilyen hasonlatosság!« Szeme-szája, füle — az egész anyja"

Kornai barátom kuhécselt és nem szólt semmit. Neje is hallgatott. Mindkettő, ugy látszott, valami előttem érthetetlen zavar igézete alatt állott. Annyit észrevettem, hogy szavaim hatása egészen más volt, mint vártam. Tekintetem a dajkára esett. Ez a szemtelen személy alattomos gunnyal vigyorgott rám. Kornai barátom intésére a kicsikével együtt elhagyta a társalgás fonalát. Kornai hangoltnak látszott. Neje rideg és tartozkodó lett. Tavoztam tehát.

Néhány nappal később véletlenül találkoztam a dajkával, ki a kis Évát vitte a karján. Alig látott meg, azonnal hangosan röhögött. Nem szivesen vagyok nevetség tárgya és haragosan megkérdeztem, miért nevet tulajdonképen. Azon a hangos módon, amely műveletlen emberek sajátossága, válaszolá:

Nohát a hasonlatosság miatt! Hiszen a kis Éva nem is gyermeke Kornai urnak és feleségének: csak ápolásba vették, mert nekik nincs gyermekök!

P. S.

— **A városházáról.** A kis-czelli képviselőtestület kedden, január 12-én rendkivüli közgyülést tartott Pálovics József biró elnöklése mellett. A közgyülésről tudósitásunk a következő: A jegyzőkönyv hitelesitése után felolvasták a kereskedelmi miniszter leiratát, a mely a kisczelli marhavásárokra vonatkozik. A képviselőtestület a mult évi november 13-án tartott ülésén olyképpen határozott, hogy a heti országos marhavásarokat minden hónap első csütörtökén tartják meg, ha pedig ez a nap ünnep, akkor az előtte való hétköznapon lesz a vásár. Juniusban és deczemberben a csütörtöki állatvásárokon kirakodó vásárt is lehet tartani a többi heti állatvásáron azonban nem. A képviselőtestület most ugy határozott, hogy na a csütörtöki marhavásár ünnepre esik, akkor a következő, hétköznapra eső csütörtökön lesz a vásár. A miniszter a vásár engedélyezése előtt a 30 kilométernyi területen belul fekvő heti vásárt tartó községek nyilatkozatait kivánja. — A rendkivüli közgyülés tárgysorozatában két ingatlanügy is szerepelt. Az egyik a városház épületére vonatkozik. A városház a rom. kath. hitközség és a város közös tulajdona már negyvenhárom esztendő óta. A közösség megszüntetése targyaban egy kiküldött bizottsag már előzetesen targyalt. A rom. kath. hitközség 8000 koronáért meg akarja venni a várostól a reá eső egyharmad részt iskolatermeknek. Dr. Pletnits Ferencz és dr. Deusch Samu felszólalása után a képviselőtestület a 8000 korona vételárat elvileg elfogadja, — a végleges határozatot külön tárgyalás után hozza meg. — Kisczell közönsége a mult évben a kórház részére ingatlant adott át. Az átadásról hozott hatarozat jogerőssé valt és a képviselőtestület megbizta dr. Pletnics Ferenczet, hogy az átadási okmányt készitse el. — Nagy Gyula városi pénztárnok lemondott a pénztárnokságról, a képviselőtestület azonban nem fogadta el a lemondását. A pénztárnokot fölkérték, hogy továbbra is tartsa meg állását. — A közgyülésen több ügyet nem tárgyaltak.

— **Úrasszonyok piknikje.** Mult számunkban említést tettünk a Kaszinó piknikjéről, amelyet január 23-án tartanak meg. Ezt a kaszinói pikniket úrasszonyok rendezik.

— **Nagy idők tanuja.** Kiss Sámuel mérnök Kemenesalja „Samu" bacsija, a függetlenségi elvek tántorithatlan bajnoka nincs többé. Elköltözött ő is társai után, örök pihenőre tért az egykori vitéz szabadságharczos. Legyen neki könnyü a föld! Nyugodjék békével! Családja az alábbi gyászjelentést adta ki: „Özv. Kiss Palné ugy a maga, mint leánya Emma, valamint a többi rokonok nevében is szomorodott szivvel jelenti nemesapáti Kiss Sámuel volt 1848—49 iki honvédfőhadnagynak f. évi január 11-én éjjel 11 órakor, életének 82-ik évében bekövetkezett gyászos elhunytát." — A boldogultat e hó 13-án 2 órakor a nemes-magasi sirkertben, az ag. ev egyház szertartása szerint helyezték örök nyugalomra.

A temetésen városunkbói és a környékről is nagy számban jelentek meg az elhunyt tisztelői, ismerősei. — Böjtos Janos nemes-magasi ag. ev. lelkész pedig gyönyörü, könnyekig megható gyászbeszéddel bucsuztatta el az agg szabadsagharczos főhadnagyot. Sokan helyeztek koszorut az elhunyt ravatalara. A kisczelli 48-as függetlenségi választók végrehajtó-bizottsaga is küldött koszorut a ravatalra kegyelete jeléül.

— **Az elektromos fény.** A pápaiaknak villamvilágitásuk van és amilyen büszkék, boldogok és megelégedettek a fényes, előkelő vilagitásuk miatt, azonképpen szeretnék, ha az egész vilag csupa elektromos fényben ragyogna, hogy minden gyarló, veszendő földi lény éppen olyan büszke, boldog és megelégedett legyen, amiként ők. Boldog elragadtatásukban bőkezüen osztogatjak az elektromos fényt mindenfelé. A fenti czimen az egyik pápai lap többek közt ezt irja: „Városunk szép és követésre méltó példája több városban, köztük vármegyénk székhelyén Vesz[illegible] és Kis-Czellben is, mozgalmat provo[illegible] villamos világitas [illegible] Hát [illegible] Veszprémet illeti, ott a modern köz világitás talán nemsokára nyélbe lesz ütve, de hogy ott nem elektromos fény lesz, az több mint bizonyos. Ami pedig Kis-Czellt illeti: itt ugyan nem provokált semmiféle mozgalmat a pápai villanyvilágitas. Legfölebb egy kis csendes irigység száll meg bennünket. De akkor sem a draga villamos fényt irigyeljük a pápaiaktól; csak egy kicsit elbusulunk azon, hogy milyen szánalmas, törpe, nyomoruságos a mi petroleumos közvilágitásunk a diadalmas, ragyogó, hatalmas modern közvilagitások mellett.

— **Leszámolás.** A kis-czelli ifjuság januar 9-án megtartott tánczmulatságának és szinelőadásának ugyszintén a január 6-án megismételt szinelőadásnak jövődelme a következő volt: Az eladott jegyek árában befolyt: 332 kor. 80 fillér; felulfizettek: 53 koronát. Az összes kiadás 350 kor. 90 fil volt. Mivel a kiadás több volt mint a bevétel, a 18 kor. 60 fil. különbözetet a rendezoség a sajátjából fedezte. Ilyképpen kiosztásra a felülfizetések összege, 53 kor. kerül. A rendezőség ezen a pénzen ruhákat vásárol a szegény gyermekek részére. A kiosztásról a rendezőség szintén elszámol a nyilvánosság előtt. — A felülfizetések a következok voltak: dr. Maróthy László 8 kor., N. N. 7 kor., dr. Deutsch Soma 3 korona, dr. Scheiber Zsigmond, Weisz Kálmán, dr. Hettnéssy Elek, Lóránth Gyula 2—2 kor, özv. Grosner Henrikné, Blettler Pál, özv. Schwarczné, Buxbaum Samu, Stein Ferencz (Konota), Lusztig Márton, Spieler Ede, Varlaki Béla, Singer (Pápa). Rózsa Sándor, Németh Béla, Scheiber Mór, Horler János, Németh Markus, Schleifer Kálmán, Alstedter József, Steiner Rudolf, Katona Fülöp, Singer Ignácz, Grau Henrik 1—1 korona, dr. Balassa Jenő 80 fil. Takács Antal 20 fil. Farkas János 2 korona. Összesen 53 korona.

— **A vasutasok bálja.** A repülő szárnyas kereken ragyogon, fényesen és büszkén ideröppent a jókedv, a vidámság, a tánez szemen-szedett, pajkos tündércsapata. Ezek mind a farsangi birodalom nagy csörgősapkás királyának a kiséretéből valók. A kisczelli vasutasok invitálták ide őket. A vasuti élet nehéz, lázas, idegrontó mindennapos munkája közben rászántak egynéhány órát a vérgyujtó, lelket gyönyörködtető, kedves, szép társas mulatságra. És a hogy minden esztendőben szép, kedves és kivánatos volt a vasutasok bálja, most, az idén is pompásan sikerült ez a mulatság.

A m. kir. államvasutasok kisczelli alkalmazottai január 9-én a Korona-vendéglő összes termeiben, saját egyletük javára, zártkörü tánczvigalmat rendeztek. A mulatság este 8 órakor kezdődött. Csillag Jancsi sárvári czigányprimás kitünő zenekara muzsikált. Estétől hajnalig hangzott a ropogós, talpaláváló szép muzsikaszó. A jó borok és a jóizü magyaros ételek tüntetoen elősegitették a vidám vasutasok általános kellemes közérzését. Az első négyest éjfél-előtt 30 pár tánczolta, éjfél után, a hajnali órák felé, 24 pár állt föl a második négyesre. A vidám, kedves, fesztelen mulatság egész reggelig tartott.

A tánczvigalom összes bevétele a felülfizetésekkel együtt 320 korona, a kiadás pedig 160 korona volt.

Felülfizetések. Özv. Grosz Henrikné 3 korona, Németh Béla 1 kor., Volin Károly 1 kor., Kelemen Tivadar 3 kor., ifj Tory György 8 kor., Vendler István 1 kor., Horváth Imre 1 kor., László Ferencz 3 kor., Havasy Károly 1 kor., özv. Geyer Gyuláné 5 kor., Rőh Pál 4 kor., Csuha Lajos 1 kor., Vincze Paulin 2 kor., Németh Sándor 3 k., Tegyey Károly 40 fillér, Stolzenberger János 1 kor., Tornay József 1 kor., Takács Ferencz 2 kor., Wagner Lőrincz 4 kor., Halász Gyula 1 kor., Buxbaum Samu 1 k., dr. Scheiber Zsigmond 4 k., Barka Nándor 1 kor., Edelényi Gyula 1 kor., Reich Imre 1 k., Dinkgreve Nándor 1 kor., Varlaki Béla 5 kor., Molnár József 40 fil., Sallér Lajos 1 kor., Kiss Pál 2 kor., dr. Gélin Lajos 4 kor., Szabó József 3 kor., Reményi János 1 kor., Németh Márkus 1 kor., Spieler Ede 1 kor., Janka István 1 kor., Bogyay Pál 1 kor., Rózsa Sándor 1 kor., Farkas János 4 kor., Dénes Zsigmond 5 kor., Lemmle Károly 2 kor., Varga József 2 kor., Málnásy Antal 3 k., Deutsch Viktor 3 kor., Kiss Sándor 2 kor., Légrády Károly 2 kor., Szalay József, Németh Pál 3—3 kor. Össz. 110 kor. 80 fillér.

— **Anyakönyvi statisztika.** A kis-czelli anyakönyvi kerület 1903. évi kimutatása a következő: Halálozás 181, születés 237. Házasság 48.

— **A daloskör bálja.** A kis-czelli daloskör február 6-án a „Koroná"-ban hangversenynyel egybekötött tánczvigalmat rendez. A daloskör meghivta vendégszereplésre a szombathelyi dalosokat, akik értesülésünk szerint részt vesznek a hangversenyen.

— **Tanczmulatság.** A kis czelli katholikus Legényegylet 1904. január 23-án, szombaton a Korona-szálloda nagytermében egyleti pénztára javara családias jellegü zártkörü tánczvigalmat rendez. A mulatság este fél nyolcz órakor kezdődik. Belépő-dij személyenként 1 kor. 50 fillér, családjegy 3 korona. A tánczszünetek alatt világposta-levelezés lesz. A báli meghivókat a héten szétküldték. A meghivókon komoly, fönséges szavak olvashatók: vallás és erény, egyetértés és szeretet, munkásság és szorgalom; de egyébként a mulatsagot a vidámság és a tréfa jegyében rendezik. A tánczvigalmat monolog, melodráma, felolvasas és vetitett képek bemutatasa előzi meg. A műsor a következő: Gabányi: Egy ideges ember. Vig monolog. Előadja Bogács Géza egyleti tag. Endrődi: A czelli bucsu. Előadja Fanton János egyleti tag. Harmoniumon kiséri Barabás Ernő kántortanitó. Felolvasás. Tartja Barabás Ernő kántortanitó. Vetitett képek. Bemutatja Horváth Ferencz egyleti tag.

— **Ötletek és gondolatok.** Salamon Ödönnek, a kitünő irónak hosszu éveken át följegyzett aforizmáit „Ötletek és gondolatok" czimen vaskos kötetbe gyüjtötték és kiadják jóbarátai. A könyv tiszta jövedelméből Salamon Ödön sirja fölé müvészi síremléket állitanak. A könyv a modern előkelő magyar irodalomban a maga nemében unikum lesz, kedves és tartalmas emlék mindazoknak, a kik Salamon Ödönt ismerték és szerették, gondolatkeltő és magvas olvasmány azok számára, akik gyönyörködni tudnak egy müvészileg finom elme komoly és vig játékában. A diszkötésü könyv előfizetési ára három korona, a melyet e hó 25-éig Salamon Ödön Emlék-Bizottságához (IV. Kossuth Lajos-utcza 20) kell beküldeni. A könyv január végén jelenik meg.

— **Fáznak a csavargók.** Az ilyen kemény, csikorgó teli időben kutyának való mulatság az országutat járni. De azért akad az országutakon nem egy rongyos, elzüllött csavargó, a kik legtöbbnyire tanultak ugyan valami mesterséget, de fáj nekik a munka. Inkább kószálnak még ilyen zord időben is egyik helyről a másikra. Nincs jó meleg téli ruhájuk, fáznak kegyetlenül, hát lopnak ott, a hol érik. Egy ilyen csavargó hétfőn délelőtt Szabo Péter szolgabirótól ellopott egy öltözet ruhát és nyom nelkül megugrott vele. — Egy másik csavargó már jobban föl lehetett öltözve, mert csak selyemkendőket lopott, nyilván gallérvédőnek a téli kabátjához. Neufeld Ferencz sümegi mészáros legény ez a tolvaj, a ki egyébként néhány koronát is lopott a kendőkkel együtt, még pedig Molnár Annától és Mesteri Rózától, akik Brunner Ferencz ügyvédnél szolgálnak. A tolvaj mészáros legényt a csendőrség elfogta és átadta a járásbiróságnak, a hol lezárták. — Egy szegény kocsist is megkárositott valami silány viszonyok közt levő, rosszul öltözött csavargó. Néhany nappal ezelött Mészáros Imrétől, a ki Vidos Kálmán kocsisa, elloptak egy kabátot, borotvát és más egyebet, — a kabattal együtt eltünt a belső zsebbe tett katonakönyv is, amely a kocsisé volt. A holmikat az istállóból lopták el. Az ismeretlen tettest nyomozzák.

— **Tolvaj-világ.** Mult vasárnap este Sávoli János nemes-dömölki lakatostól a lakásán 30 koronát loptak el. A tolvaj az ablakon át ment be a szobába és a lopott pénzzel észrevétlenül odább állt. A gyanu sanda szeme Burián Károly kovácslegényre nézett, a ki azonban a járásbiróság előtt igazolta ártatlanságát. Az igazi tolvaj még nem került elő. — Lajos József jánosházai lakos pedig Szabó János kocsis zsebóráját lopta el.

— **A macska hóhéra.** Egy ostoba, vásott inasgyerek a mult hétfőn este undoritó hóhérmunkát vitt végbe egy nyomorult macskán. Bresauszky Imre tizennégy esztendős gyerek, a ki Patyi Jónás kisczelli bádogosmesternek az inasa, egy zsákba kötött macskát czipelt ki a varosból, hogy a kiszolgált öreg házi állatot neki lódítsa a téli világnak. A tüzértanya előtt azonban megszállta a gyereket a sintér-ösztön és a zsákba kötött macskát teljes erővel a földhoz vagdalta. Olyan éktelen nyávogást, orditozást vittek végbe mind a ketten: a macska is meg a gyerek is, hogy az egész utcza összecsődült. Az ifju hóhérjelölt aztán ott hagyta a félig döglött macskat az utczán. A gyereket megbüntetik állatkinzás miatt.

Helyettes szerkesztő: **Dözsei Ferl.**

Vágott tüzfa és kőszén eladás.

Van szerencsém a t. közönségnek becses tudomására adni, hogy Kis Czellben a Sághi-utczában a „Kemenesaljai Takarékpénztár" mellett évek óta fennálló, füszer és lisztkereskedésemben

elsőrendü ajkai szenet és száraz vágott fát

kitünő minőségben árusitok.

[illegible]

Waggon árunál 10 frt engedmény.

Ivaneczi elsőrendü pormentes kőszén, 100 kilogramm 75 kr.

Apró vágott fa méterm. 1 frt.

házhoz szállitva!

Becses figyelmébe ajánlom egyuttal kitünő izü házikenyeremet kilónkint 9 krért.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

Kaufmann Henrik
kereskedő.

5—10

hát olyan mértéket vegyek én is a műkedvelőkről.

Ők nem nagy földön járó csillagok; nem a dicsőség, a halhatatlanság napszámosai.

Egyszerűen műkedvelők.

De eltűnődtem azon, hogy mikor még utszélre csapott, kósza, rongyos komédiás csapat volt a magyar szinjátszó társaság: már akkor is volt köztük isten kegyelméből való szinész tehetség!

Erre a mondásomra ráöltheti a nyelvét a nagyképü, vaskalapos kritika: ez igy van.

Nem szépitem ugyan azt sem, hogy a műkedvelők közt van elég félszeg, lámpalázas, nagyon naiv és a szer pét leczkehangon végigbeszélő szinpadi szereplő. De ezek még a szinpad ábécés könyvénél tartanak.

És eltünődtem azon is, hogy most, mikor a fönséges, nagy diadalutját végig járt magyar szinművészet zuhan lefelé arról a magasságról, ahová egykor fölvergődött — e sivár, rideg, léha világban, mikor már minden csak üzlet és oly ritka, oly tüneményszámba menő a nemes, önzetlen, tiszta lelkesülés a művészi szépért és jóért: milyen kedves, hasznos és szép dolog lenne az, ha a mi kisvárosaink műkedvelői nemcsak néha napján, esztendőnkint egyszer-kétszer, hanem időnkint, rendszeresen, minél gyakrabban rálépnének a szinpad deszkáira.

Mert igaz ugyan, hogy a szinpadi műkedvelők közül sokan még csak a szinművészet ábécés könyvét sillabizálják; — a szenvedély, az indulat és a jellemalakitás nehéz munkájába legnagyobb részüknek megbicsaklik, beletörik az ereje: de az a közönség, amely őket pártolja és szelid, simogató, türelmes érdeklődéssel végig nézi őket: mindenkor elszórakozik és örömét találja a szinpadi játékukban.

És őket nem üzlet, nem haszon köti a szinpadhoz.

Nekik minden érzésük, minden gondolatuk a nemes, hóditó, fönséges művészet, amelynek bűvös, szépséges birodalmába szorongva, félőn, álomlátóan lépnek be.

Oket maga a művészet vonzza, köti le. És a művészet magasztalja föl közülök a kiválasztottakat.

Amiért aztán mindnyájuknak kijut az elismerés, a hála.

És egy két virágbokréta a gyöngyszemeknek, az isten kegyelméből való szinpadi tehetségeknek.

Egyformák vagyunk.

— A kasztrendszerről. —

Az ujkori társadalom életében, mely az emberiesség, a felvilágosodás annyi tisztitó tüzén ment keresztül, szinte hihetetlenül hangzik ama kijelentésünk, hogy még mindig a kasztrendszer játsza a legnagyobb szerepet.

Az egész világ tele van hagyományokkal és előítéletekkel, amelyek az egyik embert a másik fölé emelik és az ilyen kiváltságos ösztönszerüen tör a magasabb osztályok régiói felé, hogy igába hajthassa minél több embertársát.

A magasabb osztályhoz tartozók lenézik az alacsonyabb osztályuakat és jaj annak, aki hivatlanul akarja megdönteni azt a válaszfalat, amely elkülöniti az egyiket a másiktól. Jaj annak, ki megfeledkezik arról, hogy a születés joga arra kárhoztatja őt, hogy szolgája maradjon az urának és nem embertársa az embertársának!

Igy sorakozik az emberiség az egész társadalom a világegyetemben — külön zászló alatt, különböző kasztokba. Igy idegenedik el egyik ember a másiktól, mihelyt csak egy csipetnyivel is jobb a „társadalmi pozicziója" felebarátjáénál. A testvér rátör a testvérre, mihelyt az egyiknek jobb a helyzete, mint a másiké. Igy tör az egyik nemzet a másik ellen. És igy keletkezett az áthidalhatatlan ür, mely rendekre, osztályokra osztja a teremtés isteni törvényénél fogva egyenjogu embereket . . .

Hol az egyenlőség a testvériség, a demokráczia, a népfenség?

Ezek csupán lázas álmok, beteg képzelődések, amiket kergetünk, de amiket sohasem fogunk elérni; mert nézzünk csak szét a nép között: a kasztrendszer már odáig is kiterjesztette hatalmát. Még a munkafelügyelő a munkások fölött is ugy gyakorolja hatalmát, mint a mesebeli tyrannusok, akik népök életét, vérét szitták kényök kedvök szerint. Hiába is hivatkozunk az emberi jogokra, melyek csak felebarátot ismernek és nem fölébbvalót: hiába hivatkozunk az isteni teremtés törvényére, mely a királyokat is ép ugy, mint az utszéli koldust egy azon képmásra alkotta, s mindkettőbe egyazon szüzies, patyolat tiszta lelket adott, amit csak a világ szennye feketithetett be.

S mégis van egy hatalom, mely a rideg számitást le tudja győzni, mert gyöngédségében heraklesi erő rejlik.

Ez az érzelem.

Mikor kilépünk a prózai világból s lelkünket a költészet csillogó zománcza vonja be; mikor az érdekkel telt sivár világot eléri végzete, mikor a születés jogát eltörli, eltakarja egy csodás érzelem varázsfátyola, mikor az ember csak embert lát abban, akihez vonzódik, mikor megszületik s fölébred a szerelem érzése.

Ez az egyetlen hatalom, amely diadalra tudja juttatni az emberi egyenlőség jogát, ez az egyetlen erő, amely megtudja dönteni a társadalom átkos alkotását — a kasztrendszert is. Egyedül csak ez képes diadalt ülni a „hátramaradt" szellemen és igájába hajtja azt a felfogást, amely annyira félti öröklött hatalmát, kincsét — az alsóbb osztályosokkal szemben.

Befészkeli magát, még a legszigorubb etikett világába is, mert hiszen ujabb és ujabb bizonyitékok, melyek mindmegannyi érdekes fejedelmi regény gyanánt jelentkeznek, győznek meg bennünket ez állitásunk igaz voltáról.

Démoni erő rejlik benne, amely kikaczagja, lerombolja azt a rendszert, amelyre jelenlegi társadalmi életünk épült.

Az eszmék már elvannak hintve, a kasztrendszer alá van ásva; de ha az emberi gyarlóság nem hogy ledöntené, hanem még jobban erősiti is azt: azért van egy kiegyenlitő hatalom, egy csodás, tündéri világ, ahol a teljes egyenlőség, az ideáldemokráczia jut érvényre öröktől fogva mindörökké. Ez a világ az érzelem világa. És a kasztrendszert leromboló hatalom — a szerelem hatalma.

HIREK.

— **Hátralékos előfizetőinket, akik a mult évi előfizetési dijjal még hátralékban vannak, tisztelettel fölkérjük, hogy kötelezettségeiknek mielőbb sziveskedjenek eleget tenni, mert nekünk is számtalan kötelezettséget kell lerónunk.**

---

az intelligenczia teljes hiányának kifejezésével bámészkodott.

„Milyen okosan néz!" mondám, félig a szülőkhöz fordulva, de azonnal ismét a kicsikét bámultam mintha felakartam volna hasznalni minden pillanatot, melyet a benne való gyönyörködésnek szentelhetek. Megcsiptem arczocskáját, megédelyeskedtem vele és mindent megtettem, a mi fiatal szülőknek kedves szokott lenni.

Megvoltam győződve, hogy a reám tukmalt szerepet mint gyermekbarát, pompásan játszom és már teljesen a helyzet urának éreztem magam. De igy szokott ez lenni az életben: éppen, amikor egészen biztosaknak érezzük magunkat, közeledik a sors, durván és ridegen — —

Mikor már egész jelző-szótáramat kimeritettem, elszólítattam magam: „Ez valóságos angyal!"

Ennek az volt a hatása, hogy mindenki hangos kaczagásba tört ki. Leghatásosabban a dajka nevetett. Általában valami gonosz vonás volt e dajka arczán. Már kezdettől fogva ugy tetszett, mintha ez a kiállhatatlan nő csak azt a pillanatot lesné, hogy nevethessen rajtam. Nos ez pillanat megjött.

Kedves barátim! ha az enyémhez hasonló helyzetbe jöttök s nem tudjátok biztosan, fiu vagy leány van-e előttötök, a lehetőséghez képest ovakodjatok attól, hogy a him- vagy nő-nembel szólásformát használjátok! Ne beszéljetek soha fiuról vagy leányról, hanem maradjatok csupán semlegesek! Ha csak gyermekről beszéltek, semmi bajotok sem történhet.

Nos, a baj megesett. A ficzkó leányt volt, mint a szülők gunyosan kaczagva felvilágositottak. Velök kaczagtam, a leghelyesebb, amit ilyen esetben tenni lehetett és megkettőztem iparkodásomat, hogy a kis Éva tetszését elnyerjem.

O volt egyébiránt az egyedüli, aki a nevetésben nem vett részt; szép jellemvonás, mely félreismert nemével némileg kiengesztelt. Kezembe vettem és himbáltam. Sajnálatomra kellett tapasztalnom, hogy buzgó igyekezetem kárba vész. Miután vagy tizszer elhaladtam vele a falak mellett, minden felismerhető ok nélkül rettenetesen környikölni kezdett, a mi arra késztetett, hogy a dajka védő karjaira bizzam a hálatlant.

„A gonosz bácsi!" mondá a szemtelen

Én édes Istenem! Ha valakinek panaszra volt oka, ez a „gonosz bácsi" volt! Mert amikor megszemlélte a bajt, észrevette, hogy kabátja jobb ujján, az addig sima posztón, változás történt, melynek eredetét illetőleg minden félreértés ki volt zárva.

Azzal a hidegvérrel, melyet az ókor hőseiben magasztalnak, mint Mutius Scävola, mikor tüzbe tette kezét, eltávolitottam a gyermeki esztelenség nyomait kabátomról.

A szülőknek még sok kellemeset mondtam a kicsike szépségéről és kedvességéről. Végül a kicsikéről a szülőkre néztem és a legmélyebb meggyőződés hangjan mondam:

„Minő föltünő hasonlatosság!"

„Ah, ön csak tréfál!" válaszolt Kornainé és szemét lesütve lehajtotta fejét. Ez a tjltakozás erélyes ellenvetésre ösztönzött. Fiatal anyák szivesen hallják ezt, „Eskuszöm önnek nagyságd: a kicsike mintha arczából volna vágva!" Vizsgaló szemmel pedig folytattam: „Csak az orra — az orra az apáé!„ S azután ujból bámulva felkiáltottam: »De ilyen hasonlatosság!« Szeme-szája, füle — az egész anyja."

Kornai barátom köhécselt és nem szólt semmit. Neje is hallgatott. Mindkettő, ugy látszott, valami előttem érthetetlen zavar igézete alatt állott. Annyit észrevettem, hogy szavaim hatása egészen más volt, mint vártam. Tekintetem a dajkára esett. Ez a szemtelen személy alattomos gunnyal vigyorgott rám. Kornai barátom intésére a kicsikével együtt elhagyta a szobát. Hangoltnak látszott. Neje rideg és tartózkodó lett. Távoztam tehát.

Néhány nappal később véletlenül találkoztam a dajkával, ki a kis Évat vitte a karján. Alig látott meg, azonnal hangosan röhögött. Nem szivesen vagyok nevetség tárgya és haragosan megkérdeztem, miért nevet tulajdoképen. Azon a hangos módon, amely műveletlen emberek sajátossága, válaszola:

Nohát a hasonlatosság miatt! Hiszen a kis Éva nem is gyermeke Kornai urnak és feleségének; csak ápolásba vették, mert nekik nincs gyermekök!

— A városházáról. A kis-czelli képviselőtestület kedden, január 12-én rendkivüli közgyülést tartott Palovics József biró elnöklése mellett. A közgyülésről tudósitásunk a következő: A jegyzőkönyv hitelesitése után felolvasták a kereskedelmi miniszter leiratát, a mely a kisczelli marhavásárokra vonatkozik. A képviselőtestület a mult évi november 13-án tartott ülésén olyképpen határozott, hogy a heti országos marhavásárokat minden hónap első csütörtökén tartják meg, ha pedig ez a nap ünnep, akkor az előtte valo hetköznapon lesz a vásár. Juniusban és deczemberben a csütörtöki állatvásárokon kirakodó vásárt is lehet tartani a többi heti állatvásáron azonban nem. A képviselőtestület most ugy határozott, hogy ha a csütörtöki marhavásár ünnepre esik, akkor a következő hétköznapra eső csütörtökön lesz a vásár. A miniszter a vásár engedélyezése előtt a 30 kilometernyi területen belül fekvő heti vásárt tartó községek nyilatkozatait kivánja. — A rendkivüli közgyülés tárgysorozatában két ingatlanügy is szerepelt. Az egyik a városház épületére vonatkozik. A városház a rom. kath. hitközség és a város közös tulajdona már negyvenhárom esztendő óta. A közösség megszüntetése tárgyában egy kiküldött bizottság már előzetesen tárgyalt. A rom. kath. hitközség 8000 koronáért meg akarja venni a várostól a reá eső egyharmad reszt iskolatermeknek. Dr. Pletnits Ferencz és dr. Deusch Samu felszólalása után a képviselőtestület a 8000 korona vételárat elvileg elfogadja, — a végleges határozatot külön tárgyalás után hozza meg. — Kisczelli közönsége a mult évben a kórház részére ingatlant adott át. Az átadásról hozott határozat jogerőssé vált és a képviselőtestület megbizta dr. Pletnics Ferenczet, hogy az átadási okmányt készitse el. — Nagy Gyula városi pénztárnok lemondott a pénztárnokságról, a képviselőtestület azonban nem fogadta el a lemondását. A pénztárnokot fölkérték, hogy továbbra is tartsa meg állását. A közgyülésen több ugyet nem tárgyaltak.

— Úrasszonyok piknikje. Mult számunkban említést tettünk a Kaszino piknikjéről, amelyet január 28-án tartanak meg. Ezt a kaszinói pikniket úrasszonyok rendezik.

— Nagy idők tanuja. Kiss Samuel mérnök Kemenesalja „Samu" bacsija, a függetlenségi elvek tántorithatlan bajnoka nincs többe. Elköltözött ő is társai után, örök pihenőre tért az egykori vitéz szabadságharczos. Legyen neki könnyü a föld! Nyugodjék békével! Családja az alábbi gyászjelentést adta ki: „Özv. Kiss Palné ugy a maga, mint leánya Emma, valamint a többi rokonok nevében is szomorodott szivvel jelenti nemesapáti Kiss Sámuel volt 1848—49 iki honvédfőhadnagynak f. évi január 11-én éjjel 11 órakor, életének 82-ik évében bekövetkezett gyászos elhunytát." — A boldogultat e hó 13-án 2 órakor a nemes-magasi sirkertben, az ag. ev. egyház szertartása szerint helyezték örök nyugalomra.

A temetésen városunkból és a környékről is nagy számban jelentek meg az elhunyt tisztelői, ismerősei. — Böjtös Janos nemes-magasi ag. ev. lelkész pedig gyönyörü, konnyekig megható gyászbeszéddel bucsuztatta el az agg szabadságharczos főhadnagyot. Sokan helyeztek koszorut az elhunyt ravatalara. A kisczelli 48-as függetlenségi választók végrehajtó-bizottsaga is küldött koszorut a ravatalra kegyelete jeléül.

— Az elektromos fény. A pápaiaknak villamvilágitásuk van és amilyen buszkek, boldogok és megelégedettek a fényes, előkelő világitásuk miatt, azonképpen szeretnék, ha az egész világ csupa elektromos fényben ragyogna, hogy minden gyarló, veszendö földi lény éppen olyan büszke, boldog és megelégedett legyen, amiként ők. Boldog elragadtatásukban bőkezüen osztogatjak az elektromos fényt mindenfelé. A fenti czimen az egyik pápai lap többek közt ezt irja: „Varosunk szép és követésre méltó példája több városban, köztük vármegyénk székhelyén Veszprémben és Kis-Czellben is, mozgalmat provo[illegible] Hát ami Veszprémet illeti, ott a modern közvilágitás talán nemsokára nyélbe lesz ütve de hogy ott nem elektromos fény lesz, az több, mint bizonyos, Ami pedig Kis-Czellt illeti; itt ugyan nem provokalt semmiféle mozgalmat a pápai villanyvilágitás. Legfölebb egy kis csendes irigység száll meg bennünket. De akkor sem a draga villamos fényt irigyeljük a pápaiaktól; csak egy kicsit elbusulunk azon, hogy milyen szánalmas törpe, nyomorusagos a mi petroleumos közvilágitasunk a diadalmas, ragyogó, hatalmas modern közvilagitasok mellett.

— Leszámolás. A kis-czelli ifjuság januar 6-án megtartott táncmulatságának és szinelőadásának ugyszintén a január 6-án megismételt szinelőadasnak jövödelme a következő volt: Az eladott jegyek árában befolyt: 332 kor. 30 fillér; felülfizettek: 53 koronát. Az összes kiadás 350 kor. 90 fil volt. Mivel a kiadás több volt mint a bevétel, a 18 kor. 60 fil. külömbözetet a rendezőség a sajátjából fedezte. Ilyképpen kiosztásra a felülfizetések összege, 53 kor. kerül. A rendezőség ezen a pénzen ruhákat vásárol a szegény gyermekek részére. A kiosztásról a rendezőség szintén elszámol a nyilvánosság előtt. — A felülfizetések a következők voltak: dr. Maróthy László 8 kor., N. N. 7 kor., dr. Deutsch Soma 3 korona, dr. Scheiber Zsigmond, Weisz Kálmán, dr. Hettéssy Elek, Lóránth Gyula 2—2 kor., özv. Grosner Henrikné, Blettler Pál, özv. Schwarczné, Buxbaum Samu, Stern Ferencz (Konota), Lusztig Márton, Spieler Ede, Varlaki Béla, Singer (Pápa). Rizsa Sándor, Németh Béla. Scheiber Mór, Hirler János, Németh Márkus, Schleifer Kálmán, Alstedter József. Steiner Rudolf, Katona Fülöp, Singer Ignácz, Grau Henrik 1—1 korona, dr. Balassa Jenő 80 fil. Takács Antal 20 fil. Farkas János 2 korona. Összesen 53 korona.

— A vasutasok bálja. A röpülő szárnyas kereken ragyogón, fényesen és büszkén ideroppent a jókedv, a vidámság, a táncz szemen-szedett, pajkos tündércsapata Ezek mind a farsangi birodalom nagy csörgősapkás királyának a kiséretéből valók. A kisczelli vasutasok invitálták ide őket. A vasuti élet nehéz, lázas, idegrontó mindennapos munkaja közben rászántak egynéhány órát a vérgyujtó, lelket gyönyörködtető, kedves, szép társas mulatságra. És a hogy minden esztendőben szép, kedves és kivánatos volt a vasutasok bálja, most, az idén is pompásan sikerült ez a mulatság.

A m. kir. államvasutasok kisczelli alkalmazottai január 9-én a Korona-vendéglő összes termeiben, saját egyletük javára, zártkörü tánczvigalmat rendeztek. A mulatság este 8 órakor kezdődött. Csillag Jancsi sárvári czigányprimás kitünő zenekara muzsikált. Estétől hajnalig hangzott a ropogós, talpalavaló szép muzsikaszó. A jó borok és a jóizü magyaros ételek tüntetően elősegitették a vidám vasutasok általános kellemes közérzését. Az első négyest éjfél előtt 30 pár tánczolta; éjfél után, a hajnali órák felé, 24 pár állt föl a második négyesre. A vidám, kedves, fesztelen mulatság egész reggelig tartott.

A tánczvigalom összes bevétele a felülfizetésekkel együtt 320 korona, a kiadás pedig 160 korona volt.

Felülfizetések. Özv. Grosz Henrikné 3 korona, Németh Béla 1 kor., Volin Károly 1 kor., Kelemen Tivadar 3 kor., ifj Tory György 8 kor., Vendler István 1 kor., Horváth Imre 1 kor., László Ferencz 3 kor., Havasy Károly 1 kor., özv. Geyer Gyuláné 5 kor., Röh Pál 4 kor., Csuha Lajos 1 kor., Vincze Paulin 2 kor., Németh Sándor 3 k., Tegyey Károly 40 fillér, Stolzenberger János 1 kor., Tornay József 1 kor., Takács Ferencz 2 kor., Wágner Lőrincz 4 kor., Halász Gyula 1 kor., Buxbaum Samu 1 k., dr. Scheiber Zsigmond 4 k., Barka Nándor 1 kor., Edelényi Gyula 1 kor., Reich Imre 1 k., Dinkgreve Nándor 1 kor., Varlaki Béla 5 kor., Molnár József 40 fil., Sallér Lajos 1 kor., Kiss Pál 2 kor., dr. Géfin Lajos 4 kor., Szalai József 3 kor., Reményi János 1 kor., Németh Márkus 1 kor., Spieler Ede 1 kor., Janka István 1 kor., Bogyay Pál 1 kor., Rózsa Sándor 1 kor., Farkas János 4 kor., Dénes Zsigmond 5 kor., Lemmle Károly 2 kor., Varga József 2 kor., Málnásy Antal 3 k., Deutsch Viktor 3 kor., Kiss Sándor 2 kor., Légrády Károly 2 kor., Szalay József, Németh Pál 3—3 kor. Össz. 110 kor. 80 fillér.

— Anyakönyvi statisztika. A kis-czelli anyakönyvi kerület 1903. évi kimutatása a következő: Halálozás 181, születés 237. Házasság 48.

— A daloskör bálja. A kis-czelli daloskör február 6-án a „Koroná"-ban hangversenynyel egybekötött tánczvigalmat rendez. A daloskör meghivta vendégszereplésre a szombathelyi dalosokat, akik értesülésünk szerint részt vesznek a hangversenyen.

— Tánczmulatság. A kis czelli katholikus Legényegylet 1904. január 23-án, szombaton a Korona-szálloda nagytermében egyleti pénztára javára családias jellegü zártkörü tánczvigalmat rendez. A mulatság este fél nyolcz órakor kezdődik Belépő-dij személyenként 1 kor. 50 fillér, családjegy 3 korona. A tánczszünetek alatt világposta-levelezés lesz. A báli meghivókat a héten szétküldték A meghivókon komoly, fönséges szavak olvashatók: vallás és erény, egyetértés és szeretet, munkásság és szorgalom; de [illegible] jegyében rendezik. A tánczvigalmat monolog, melodráma, felolvasás és vetitett képek bemutatása előzi meg. A műsor a következő: Gabányi: Egy ideges ember Vig monolog. Előadja Bogács Géza egyleti tag. Endrődi: A czelli bucsu. Előadja Fanton János egyleti tag. Harmoniumon kiséri Barabás Ernő kántortanitó. Felolvasás. Tartja Barabás Ernő kántortanitó. Vetitett képek. Bemutatja Horváth Ferencz egyleti tag.

— Ötletek és gondolatok. Salamon Ödönnek, a kitünő irónak hosszu éveken át följegyzett aforizmáit „Ötletek és gondolatok" czimen vaskos kötetbe gyüjtötték és kiadják jóbarátai. A könyv tiszta jövedelméből Salamon Ödön sirja fölé müvészi siremléket állitanak. A könyv a modern előkelő magyar irodalomban a maga nemében unikum lesz, kedves és tartalmas emlék mindazoknak, a kik Salamon Ödönt ismerték és szerették, gondolatkeltő és magvas olvasmány azok számára, akik gyönyörködni tudnak egy müvészileg finom elme komoly és vig játékában. A diszkötésü könyv előfizetési ára három korona, a melyet e hó 25-éig Salamon Ödön Emlék-Bizottságához (IV. Kossuth Lajos-utcza 20) kell beküldeni. A könyv január végén jelenik meg.

— Fáznak a csavargók. Az ilyen kemény, csikorgó téli időben kutyának való mulatság az orszagutat járni. De azért akad az országutakon nem egy rongyos, elzüllött csavargó, a kik legtöbbnyire tanultak ugyan valami mesterséget, de fáj nekik a munka. Inkább készálnak még ilyen zord időben is egyik helyről a másikra. Nincs jó meleg téli ruhájuk, fáznak kegyetlenül, hát lopnak ott, a hol érik. Egy ilyen csavargó hétfőn délelőtt Szabó Péter szolgabirótól ellopott egy öltözet ruhát és nyom nélkül megugrott vele. — Egy másik csavargó már jobban föl lehetett öltözve, mert csak selyemkendőket lopott, nyilván gallérvédőnek a téli kabátjához Neufeld Ferencz sümegi mészáros legény ez a tolvaj, a ki egyébként néhány koronát is lopott a kendőkkel együtt, még pedig Molnár Annától és Mesteri Rózától, akik Brunner Ferencz ügyvédnél szolgálnak. A tolvaj mészáros legényt a csendőrség elfogta és átadta a járásbiróságnak, a hol lezárták. — Egy szegény kocsist is megkárositott valami zilált viszonyok közt levő, rosszul öltözött csavargó. Néhány nappal ezelőtt Mészáros Imrétől, a ki Vidos Kálmán kocsisa, elloptak egy kabátot, borotvát és más egyebet, — a kabáttal együtt eltünt a belső zsebbe tett katonakönyv is, amely a kocsisé volt. A holmikat az istállóból lopták el. Az ismeretlen tettest nyomozzák.

— Tolvaj-világ. Mult vasárnap este Sávoli János nemes-dömölki lakatostól a lakásán 30 koronát loptak el. A tolvaj az ablakon át ment be a [illegible] és a lopott pénzzel észrevétlenul odább állt. A gyanu sanda szeme Burián Károly kovácslegényre nézett, a ki azonban a járásbiróság előtt igazolta ártatlanságát. Az igazi tolvaj még nem került elő. — Lajos József jánosházai lakos pedig Szabó János kocsis zsebóráját lopta el.

— A macska hóhéra. Egy ostoba, vásott inasgyerek a mult hétfőn este undorító hóhérmunkát vitt végbe egy nyomorult macskán Bresanszky Imre tizennégy esztendős gyerek, a ki Patyi Jónás kisczelli bádogosmesternek az inasa, egy zsákba kötött macskát czipelt ki a varosból, hogy a kiszolgált öreg házi állatot neki lóditsa a téli világnak A tüzórtanya előtt azonban megszállta a gyereket a sintér-ösztön és a zsákba kötött macskát teljes erővel a földhöz vagdalta. Olyan éktelen nyávogást, orditozást vittek végbe mind a ketten: a macska is meg a gyerek is, hogy az egész utcza összecsődült. Az ifju hóhérjelölt aztán ott hagyta a félig döglött macskát az utczán. A gyereket megbüntetik allatkinzás miatt.

Helyettes szerkesztő: **Dözsei Ferl.**

Vágott tüzfa és kőszén eladás.

Van szerencsém a t. közönségnek becses tudomására adni, hogy Kis-Czellben a Sághi-utczában a „Kemenesaljai Takarékpenztár" mellett évek óta fennálló, füszer és lisztkereskedésemben

elsőrendü ajkai szenet és száraz vágott fát

kitünő minőségben árusitok.

A szénnek méterm. 80 kr.

Waggon árunál 10 frt engedmeny.

Ivaneczi elsőrendü pormentes kőszén, 100 kilogramm 75 kr.

Apró vágott fa méterm. 1 frt.

házhoz szállitva!

Becses figyelmébe ajánlom egyuttal kitünő izü házikenyeremet kilónkint 9 krért.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

Kaufmann Henrik
kereskedő.

5—10

A Richter-féle

LIMMENTUM CAPS. COMP.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszer, a mely már több mint 33 év óta megbizható bedörzsölésül alkalmaztatik ráczrétzajtól, czárál és megbélétkezél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony" védjegyével és a „Richter" czégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszertárban kapható. Főraktár: Török József, gyógyszerésznél Budapesten.

• Richter F. Ad. és társa, • czész. és kir. udvari szállítók. • Rudolstadt.

BRÁZAY FÉLE SÓSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ MELLÉKELVE VAN!

A massaghoz legalkalmasabb szesz a sósborszesz, melylyel a testet bedörzsöljük s a mi a testrészeket üdékké teszi. — A fogorvosok is javára szolgál, ha reggelenként ezzel a keverékkel öblögeti száját. — Aki higitott sósborszeszszel tisztitja fogát, annak mindig szagtalan lesz a szája, a romlástól megóvja.

A BRÁZAY-féle SÓSBORSZESZ

ugy a fej bőrét, mint a hajat a gombacsiráktól tisztitja s ezzel elejét vesszük a hajhullásra vezető korpásodásnak. Mint izomedzőszer is kitünő hatásu a „Brázay-féle sósborszesz". Nyomban elosztik a legnehezebb fáradság is, ha erős testmozgás után bedörzsöljük magunkat tetőtől-talpig sósborszeszszel.

Nagy üveg . . . ára 2 korona;
Kis üveg . . . . ára 1 korona.

Tüzifa és kőszén eladás.

A közeledő téli idényre való tekintettel bátorkodom Kis Czell és vidéke n. é. közönségének b. figyelmét dusan felszerelt

tüzifa és kőszén

raktáromra felhivni.

Raktáron tartok kitunő minőségü, első rendü száraz *tüzifát*, valamint *ajkai*, *porosz*, *tatai brikett* és első rendü *wiesi* szenet.

Áraim mérsékeltek s bárkivel szemben versenyképesek.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

9—13 tisztelettel:

Altstädter József

tüzifa és szénraktára KIS-CZELL.

Uj szabóüzlet.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy *Kis-Czellben*, Kossuth Lajos utcza, Silbersdorf házban

uj férfiszabóüzletet

rendezek be és azt 1904. február napján megnyitom.

Midőn ezt a t. közönségnek előzetesen tudomására hozom, egyuttal már előre igérem azt is, hogy minden megrendelést pontosan, kifogástalanul teljesitek. Elvállalok minden szakmámba vágó megrendelést; elvállalom a legfinomabb uri öltözetek készitését is a legujabb divat szerint.

Nagy választékot rendezek be külföldi és honi szövetekből.

Olcsón, szépen és gyorsan fogok dolgozni és mindenképpen azon törekedem, hogy a t. közönség szives pártfogását kiérdemeljem.

Tisztelettel

Szabó Sándor

1—3 férfiszabó.

Pártoljuk a hazai ipart!

Tisztelt háziasszony!

Kegyeskedjek a hazai ipart pártolni és ne tessék idegen gyártmányt az üzletekben elfogadni. Szappan szükségleténél tessék

keszthelyi szappant

kérni, mely jobb a külföldi gyártmánynál s csak akkor valódi és hamisitatlan, ha minden darabon a gyártó czég neve.

Hoffmann József fia Keszthely

benyomva, vagy bepréselve látható; tessék erre ügyelni és az üzletekben ilyen nyomásu szappant követelni.

A nagy hangon hirdetett külföldi szappant tessék mellőzni.

A Hoffmann-czég szappan gyártmánya kapható:

Kis-Czellben:	Devecserben:
Heiuler Adolf,	Böhm József,
Wittmann Adolf,	Mauthner Zsigmond,
Kaufmann Henrik,	Kollin Adolf,
Hoffmann Sámuel,	Fischer Sándor,
	Rosenberg Mór

urak kereskedésében, valamint a környékbeli községek jobb füszerkereskedéseiben.

4—5

A csornai gőzmalom

értesiti a tisztelt közönséget, hogy KIS-CZELLBEN, Kossuth Lajos-utcza 125. szám alatt

liszt-föraktárt

létesitett. — A csornai gőzmalom, mely az aczélos rábaközi buzát órli és egyike az ország legmodernebb malmainak, ismert hirü kitünő órleményeivel minden igényt kielégit.

Kérem a tisztelt közönséget, forduljon hozzám vételeivel, és legyen meggyőződve arról, hogy ugy olcsó áraimmal, mint elismert kitünő minőségü lisztjeimmel nagyon meg lesz elégedve. Szives pártfogást kér

Csornai gőzmalom liszt-föraktára.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1904